

Ἡ Χειροτονία τοῦ Ἐπισκόπου Λούνης (Ἰταλίας) κ. Σιλουανοῦ

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ τῶν Ἐνισταμένων, τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου στήν Ἑλλάδα, κατὰ τήν ΚΘ' Συνεδρία Αὐτῆς τῆς 7.2.2004 ἐκ.ἡμ., στήν Ἱερά Μονή τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καί Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καί Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, ἀπεφάσισε τὴν ἴδρυσι μιᾶς νέας Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς στήν Ἰταλία, προκειμένου νὰ προαχθῆ ἡ ὑπὸ τὸν Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη π. Σιλουανό, Καθηγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Σεραφεῖμ τοῦ Σαρώφ καί Συνοδικὸ Ἐξαρχο, ἱεραποστολικὴ ἐργασία στήν χώρα αὐτή, ἡ ὁποία γνωρίζει ἐλπιδοφόρα ἄνθησι, περιλαμβάνουσα τὴν στιγμὴ αὐτὴ δύο Ἱερῆς Μονές, ἀρκετὲς Ἐνορίες καί Κοινότητες, ἐκκλησιαστικὰ Ἰδρύματα, πέντε Ἱερεῖς καί πέντε Διακόνους, ἔχουσα δὲ πολὺ καλὲς προοπτικὲς περαιτέρω ἀναπτύξεως καί αὐξήσεως.

Ἔτσι, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ζ'/7.2.2004 Συνοδικῆς Πράξεως ἰδρύθηκε ἡ Ἱερά Ἐπισκοπὴ Λούνης στήν Κεντρικὴ Ἰταλία, μὲ ἔδρα τὴν πόλι τῆς Πιστόια, περιλαμβάνουσα τὴν περιφέρειαν τῆς Τοσκάνης. Ἡ ὄνομασία τῆς Ἐπισκοπῆς ἀνάγεται σὲ παλαιὰ ἀποστολικὴ ἔδρα τῆς περιοχῆς αὐτῆς.

Ἐξελέγη δὲ παμφηρεῖ, κατόπιν προτάσεως καί τῶν εὐλαβεστάτων Κληρικῶν τῆς ἐν Ἰταλία Ἐξαρχίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Σιλουανὸς Λίβι ὡς πρῶτος Ἀρχιερεὺς τῆς νεοπαγοῦς Ἐπισκοπῆς ταύτης. Ἐπίσης, καθωρίσθηκε ὅπως ὁ νέος Ἐπίσκοπος ἐξακολουθήσῃ νὰ εἶναι Ἐξαρχος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου στήν Ἰταλία, ἐκτὸς τῆς νήσου Σαρδινίας.

Τὸ Μέγα Μήνυμα ἀπὸ τὸν ἐψηφισμένον Ἐπίσκοπον κ. Σιλουανὸ ἐτελέσθη ἀύθμηρον σὲ μικρὸ Καθολικὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καί Ἰουστίνης.

■ Ἡ Χειροτονία τοῦ Ἐπισκόπου Λούνης κ. Σιλουανοῦ ἐτελέσθη τὴν Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς, 9.2.2004 ἐκ. ἡμ., σὲ τὸ μεγάλο Καθολικὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων

Κυπριανού και Ίουστίνης από τόν Σεβ. Μητροπολίτη Ὁρωποῦ και Φυλῆς κ. Κυπριανό, Πρόεδρο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, συλλειτουργούντων τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Χριστιανοπούλεως κ. Χρυσοστόμου και Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου, με τὴν συμφωνία ἀπάντων τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἐλαβαν ἐπίσης μέρος και ἄλλοι Κληρικοί μας, μεταξύ τῶν ὁποίων και ἀντιπροσωπία τοῦ Κλήρου τῆς ἐν Ἰταλία Ἐξαρχίας μας, ἡ ὁποία συμπεριελάμβανε τὸν Ἱερομόναχο π. Εὐτύχιο Ντογκάνιουκ, τοὺς Πρεσβυτέρους π. Βιτάλιο Στυλιάν και π. Νικόλαο Νταμίκο και τοὺς Ἱεροδιακόνους Παῦλο και Σιλουανό.

Μεταξὺ τῶν πολυπληθῶν πιστῶν, οἱ ὁποῖοι παρέστησαν και συνεπροσευχήθησαν κατὰ τὸ εὐφρόσυνο και ἱστορικό αὐτὸ γεγονός, ἦσαν και εὐσεβεῖς λαϊκοὶ τῆς ἐν Ἰταλία Ἐξαρχίας μας.

■ Ὁ Ἐπίσκοπος Λούνης κ. Σιλουανός (Λίβι) ἐγεννήθη τὸ 1947 στὴν Πιστόια τῆς Ἰταλίας, ἀνήκων σὲ ἐπιφανῆ και εὐσεβὴ οἰκογένεια Παπικῶν. Ἐλαβε κλασσική παιδεία και ἐφοίτησε στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Φλωρεντίας, ὅπου και πῆρε πτυχίο Φιλοσοφίας, συγγράφας σχετικὴ διατριβή. Τὸ 1975 εἰσήλθε στὶς τάξεις τοῦ Κλήρου τῶν Παπικῶν. Τὸ 1985 ἔλαβε Δίπλωμα Θεολογίας με ἄριστα ἀπὸ τὸ Γρηγοριανὸ Πανεπιστήμιο τῆς Ρώμης, γιὰ Διατριβὴ πού κατέθεσε ἐπὶ τῆς Ἑσχατολογίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἐπίσης, διεμορφώθη Θεολογικά στὸ Ἰνστιτούτο τοῦ Ἁγίου Σεργίου τῶν Παρισίων, τὸ δὲ 1992 ἔλαβε Δίπλωμα ἐπαγγελματίου Ψυχαναλυτοῦ ἀπὸ εἰδικὴ Σχολὴ τῆς Φλωρεντίας.

Ἦδη ἀπὸ τὸ 1985 μετεστράφη στὴν Ὁρθοδοξία. Ὡς γνώστης τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς, ἀλλὰ και γιὰ τὸν ἐπιπρόσθετο λόγο ὅταν ἦταν ἐπιμελὴς μελετητῆς τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἤλθε σὲ ἐπίγνωσι τῆς Ἀληθοῦς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ και συναισθάνθηκε τὶς αἰρέσεις τοῦ Παπισμοῦ. Ἡ ἀπόπειρά του ὅμως νὰ ἀπευθυνθῆ στὴν Κωνσταντινούπολι, προκειμένου νὰ γίνῃ δεκτὸς στὴν Ὁρθοδοξία, ἦταν μᾶλλον ὀδυνηρά, ἐφ' ὅσον συνήντησε τὴν ἀποθάρρυνσι ἀπὸ μέρους τῶν ἀντιπροσώπων της στὴν Ἰταλία κατὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη. Ἐτοι, ἐστράφη στὸ Πατριαρχεῖο Μόσχας.

“Όμως, πολύ γρήγορα κατενόησε ότι ανήκε εκεί μόνον τυπικῶς, χωρίς καμμίαν ούσιαστική πνευματική σχέση με τὴν ἐκκλησιαστικὴ του ἡγεσία, στὴν ὁποία προφανῶς δὲν ἦτο εὐχάριστος ὁ ἱεραποστολικὸς ζήλος τοῦ π. Σιλουανοῦ, γιὰ τὴν προσέλκυσι στὴν Ὁρθόδοξία τῶν Παπικῶν συμπατριωτῶν του.

Ὁ π. Σιλουανός, εὐρισκόμενος σὲ ἀπόγνωσι, προετράπη τὸ 1993 ἀπὸ ἐπιφανῆ Ἡγούμενο Ἁγιορειτικῆς Μονῆς νὰ στραφῆ πρὸς τὴν Ἐκκλησία τῆς Σερβίας, πράγμα ποῦ ἔγινε. Ὁμως, καὶ στὸ Πατριαρχεῖο Σερβίας συνήντησε σύντομα τὴν ἴδια τυπικὴ καὶ ψυχρὴ ἀδιαφορία ἔναντι τῆς προοπτικῆς μιᾶς δυναμικῆς Ὁρθοδόξου παρουσίας στὴν Ἰταλία. Ὁ δὲ ἐπίσκοπός του, μητροπολίτης Ζάγκρεμπ Ἰωάννης, συμμετεῖχε ἀδιστάκτως σὲ οἰκουμενιστικὲς τελετὲς καὶ συμπροσενχῆς με τοὺς Παπικούς!...

Ἔτσι, συνειδητοποιήθηκε ἡ ὀδυνηρὰ πραγματικότης, ὅτι ἡ αἵρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ διέθροσε τὶς ἐκκλησιαστικὲς Ἡγεσίαι τῶν Τοπικῶν Ἐκκλησιῶν με τραγικὰ ὄντως ἀποτελέσματα, ἰδίως γιὰ τὴν Ὁρθόδοξην Ἱεραποστολὴν στὴν ἑτερόδοξην Δύση...

Ὁ π. Σιλουανός ἐστράφη τότε πρὸς τοὺς Ἀκαινοτομήτους Ὁρθοδόξους τῆς Ἑλλάδος: κατόπιν πολλῆς ἐρεῦνης καὶ προσευχῆς, ὑπήχθη στὶς ἀρχές τοῦ Φθινοπώρου τοῦ 1999 στὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῶν Ἐνισταμένων, ἐκφράζων τὴν συμφωνία του με τὶς Ἐκκλησιολογικὲς Ἀρχές Αὐτῆς καὶ τὴν ἐν γένει Ἀντι-οικουμενιστικὴ μαρτυρία καὶ στάσι της.

Ἐκτοτε, με θαυμαστὸ τρόπο, τὸ Ἱεραποστολικὸ ἔργο στὴν Ἰταλία ἔλαβε νέα πνοή καὶ θεία εὐλογία. Ἄμα τῇ ὑπαγωγῇ του, ἐκάθη Μεγαλόσχημος Μοναχὸς ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Κυπριανοῦ, καὶ τοῦ ἀπενεμήθη τὸ ὄφρικιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου.

Ὁ νέος Ἐπίσκοπος ἔχει ιδρύσει τὴν Ἱερὰ Ἀνδρῶνα Μονὴ τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ τοῦ Σαρῶφ στὴν Πιστόια τῆς Ἰταλίας, τῆς ὁποίας εἶναι Ἡγούμενος, συνέστησε καὶ διευθύνει Κέντρο Προστασίας Ἀνηλίκων, καθὼς καὶ τὴν Ἐλευθέρην Θεολογικὴν Σχολὴν «Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Μέγας», τῆς ὁποίας τὸ χορηγούμενον Δίπλωμα Σπουδῶν ἀναγνωρίζεται ἀπὸ τὸ ἰταλικὸ κράτος. Ἐχει συγγράψει βιβλία, δύο ἐκ τῶν ὁποίων ἀποτελοῦν πολὺ καλὰ βοηθήματα εἰσαγωγῆς στὴν Ὁρθόδοξην Πίστι καὶ Ζωὴν γιὰ τοὺς ἰταλοφώνους, ὡς καὶ πολλὰ ἄρθρα θεολογικοῦ, φιλοσοφικοῦ καὶ ψυχολογικοῦ περιεχομένου. Ἐπίσης, διδάσκει Φιλοσοφία καὶ Ἱστορία σὲ εἰδικὸ ἐκπαιδευτικὸ Ἴδρυμα τῆς Πιστόιας.

Διακρίνεται για την ευλάβεια, απλότητα και προσήνιά του και χαίρει τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀγάπης τῶν πνευματικῶν του τέκνων, Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν γένει τῆς κοινωνίας τῆς γενέτειράς του καὶ τῆς ἀκαδημαϊκῆς κοινότητος, ὅπου ζῆ καὶ ἐργάζεται.

■ Ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος Λούνης κ. Σιλουανὸς ἐξεφώνησε ἐπὶ τῇ Χειροτονίᾳ τοῦ σύντομῃ Ὁμιλίας ἀπὸ στήθους καὶ ἀνεφέρθη στὴν ἀναγκαιότητα τῆς μετριοπαθοῦς μαρτυρίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐνοστάσεως, ὡς ἐναλλακτικῆς «βασιλικῆς ὁδοῦ» σήμερα, σὲ μία τόσο δύσκολη καὶ κρίσιμη στιγμή γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ἐναντι τῶν «ἀκραίων» ἐπιλογῶν ἀφ' ἐνὸς τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ ἀφ' ἑτέρου τοῦ φανατισμοῦ. Στὸ βαρύτερο ἔργο ποὺ τὸν ἀναμένει θὰ ἔχη, ὅπως ἐδήλωσε, ὡς παράδειγμα ὀρθοτομήσεως τοῦ λόγου τῆς Ἀληθείας μετὰ διακρίσεως, τὸν Σεβ. Μητροπολίτη κ. Κυπριανὸ καὶ γενικὰ τοὺς Ἐπισκόπους καὶ τὴν Ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.

Ἐπίσης, ἐκφράζων εὐχαριστίες στὴν ἀντιπροσωπία τῶν Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ἀπὸ τὴν Ἰταλία, οἱ ὅποιοι παρέστησαν στὴν Χειροτονία του, ὑπεσχέθη θεοφιλῆ διαποίμανσι τοῦ λογικοῦ Ποιμνίου του, ἐκζητῶν τὴν προσευχητικὴ βοήθεια καὶ συμπαράστασι ἀπάντων.

«Σιλουανοῦ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Λούνης καὶ Ἐξάρχου Ἰταλίας, πολλὰ τὰ ἔτη!»

